

langt større og naturlig del af vort liv, så denne slags love bliver overflødige.

Da der i godtgørelsen regnes med et beløb, der ud over dækning af omkostninger giver muligheder for en fortjeneste, skal loven notificeres i EU, og den kan derfor først træde i kraft tidligst den første i måneden efter modtagelse af endelig godkendelse, dog tidligst 1. januar 1996.

Det er mit håb, at dette kan blive datoen. Jo før jo bedre.

Socialdemokratiet støtter det foreliggende lovforslag.

Hanne Severinsen (V):

Allerførst vil jeg gerne understrege, at vi i Venstre mener, det er utrolig vigtigt, at alle batterier og alle blyakkumulatorer bliver indsamlet. Jeg gentager én gang til: Vi kan helt tilslutte os intentionen om, at så meget som muligt bliver indsamlet. Når jeg siger det to gange, er det af hensyn til miljøministeren og hans blodtryk, når jeg kommer til det næste, for jeg mener helt bestemt, at det er meget vigtigt, at disse tungmetaller ikke kommer ud i naturen, og det gør de, hvis man putter dem i affaldsposen, eller de kommer ud på lossepladsen eller andetsteds.

Men jeg synes altså ikke, det er nogen særlig smart måde, regeringen har grebet denne sag an på. Jeg lyttede meget til, hvad Enhedslisten sagde lige før, og fandt så ud af, at det, der åbenbart er meningen, er, at nu kommer man med nogle uspiselige forslag, og så håber man på en eller anden måde, at man alligevel kan finde ud af noget lidt mere fornuftigt hen ad vejen.

Derfor vil jeg også hage mig utrolig meget fast i, hvad der står i fremsættelsestalen, nemlig at regeringen under forslaget behandling er indstillet på at undersøge, om man i stedet for at indføre en afgift kan gøre noget andet. Det synes jeg er godt, for så håber jeg, vi finder ud af at gøre noget andet. For som det også har været sagt tidligere, da vi behandlede de skattemæssige aspekter af forslaget, er der jo tale om nogle indsamlingsordninger, og spørgsmålet er, om man ikke slår noget i stykker, som - o.k., ikke virker på alle punkter, men som måske lige akkurat mangler noget for at kunne blive mere effektivt.

Hvis vi først tager batterierne, er det klart, at 35 pct., som er det tal, der foreligger, ikke er acceptabelt, men hvad kan vi så gøre ved det? Hvad det angår, synes jeg nok, det vil skabe nogle problemer, hvis man bare lader alle

mulige gå rundt og samle ind; f.eks. får vi det problem, at folk ikke rigtig ved, hvem der håndterer tingene på den rigtige måde, og vi kan også risikere, at der er mange virksomheder og mange butikker, som ikke vil lave de kontrolsystemer, der faktisk er brug for.

Jeg synes, miljøministeren hellere skulle lytte til, hvad der bliver sagt, frem for at rende rundt. Det var derfor, jeg indledte med at sige det der med blodtrykket og tilføjede, at vi er fuldstændig enige om, at batterierne skal indsamles.

Men hvis miljøministeren nu kunne koncentrere sig om, hvad jeg rent faktisk siger, ville han forstå, at jeg altså mener, man kunne gøre tingene meget mere effektivt ved at bygge videre på de frivillige indsamlingsordninger, der allerede eksisterer.

Desuden mener jeg, at man burde lave noget mere oplysning. Ifølge det foreliggende lovforslag må man ikke engang lave oplysning om disse indsamlingsordninger, for det er konkurrenceforvridende, når alle nu skal have lov til at indsamle.

Jeg vil gerne se nærmere på, om det er særlig hensigtsmæssigt. Jeg tror, det var bedre, hvis vi prøvede at gøre den indsamlingsordning, der eksisterer nu, mere effektiv

Vi vil altså gå til udvalgsarbejdet med den indstilling, at det, det handler om, er, at vi får de batterier indsamlet, og at det efter min mening i høj grad handler om information. Jeg tror, der er mange, der vil blive overrasket over, at mange af de håndapparater, de har stående derhjemme, i virkeligheden indeholder noget, som er farligt for naturen. Man burde måske også overveje en bedre mærkning af den slags ting, så folk ved, at der inde i deres apparater faktisk ligger et eller andet.

Når det gælder blyakkumulatorer, vil jeg hage mig endnu mere fast i, hvad der står i fremsættelsestalen, for jeg kan simpelt hen ikke se, hvad en afgift egentlig vil nytte. Problemet er jo, at man er bange for, at der er nogle større kæder, som ikke vil gå med i den ordning. Jamen så må vi simpelt hen fordomsfrit tale om, hvordan vi kan få dem tvunget med i den. Og det må være løsningen på dét frem for at begynde at kreere helt nye ordninger. Der er i hvert fald ikke nogen, som lader være med at bruge blyakkumulatorer af den grund, og det går jeg ud fra at der heller ikke er nogen særlig miljømæssig begrundelse for at de ikke skulle gøre; der er jo ikke nogen erstatning, og de skal jo kunne have en akkumulator i deres bil og andre steder.